

MINISTERIËLE OMZENDBRIEF VAN 3 MAART 1992 BETREFFENDE HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 28 FEBRUARI 1991 BETREFFENDE DE INRICHTINGEN DIE ONDER DE TOEPASSING VALLEN VAN HOOFDSTUK II VAN DE WET VAN 30 JULI 1979 BETREFFENDE DE PREVENTIE VAN BRAND EN ONTPLOFFING EN BETREFFENDE DE VERPLICHTE VERZEKERING VAN DE BURGERRECHTELIJKE AANSPRAKELIJKHEID IN DERGELIJKE GEVALLEN. (B.S. 07.03.1992)

Mijnheer de Gouverneur,

In het Belgisch Staatsblad van 13 april 1991 werd het koninklijk besluit van 28 februari 1991 betreffende de inrichtingen die onder de toepassing vallen van hoofdstuk II van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen bekend gemaakt.

Teneinde een correcte toepassing van deze, toch belangrijke, materie te bevorderen, acht ik het nuttig de bepalingen in dit besluit toe te lichten, zonder echter te willen afbreuk doen aan de prerogatieven van hoven en rechtbanken.

I. Toepassingsveld

Bij toepassing van artikel 7, § 1 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen werden de bepalingen van hoofdstuk II van voornoemde wet door het koninklijk besluit van 28 februari 1991 toepasselijk verklaard op een aantal categorieën van inrichtingen die gewoonlijk voor het publiek toegankelijk zijn, ook al wordt het publiek er slechts onder bepaalde voorwaarden toegelaten.

Drie criteria moeten vervuld zijn voor de toepassing van dit besluit:

1.1. Inrichtingen. Artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 februari 1991 dat de onderworpen inrichtingen opsomt is strikt te interpreteren gelet op het uitzonderingskarakter van deze reglementering.

Wanneer een inrichting niet precies onder de gebruikte omschrijving valt is ze niet onderworpen zelfs al is het publiek er gewoonlijk toegelaten.

1.2. Toegankelijk voor het publiek. Onder dit begrip moet worden verstaan alle ruimten die niet strikt verboden zijn voor het publiek.

1.3. Gewoonlijk toegankelijk voor het publiek. Dit veronderstelt een regelmatig terugkomende omstandigheid ook al wordt het publiek er slechts onder bepaalde voorwaarden toegelaten.

Deze precisering betekent dat ook deze inrichtingen, waar het publiek gewoonlijk komt, zij het onder bepaalde voorwaarden, onderworpen zijn aan deze reglementering.

Het betalen van inkomgeld, het vereist zijn van een lidmaatschap, enz... zijn dus geen beletsels voor de toepassing ervan.

II. Artikel 2 van het koninklijk besluit van 28 februari 1991 duidt de persoon aan die ertoe gehouden is de krachtens de wet van 30 juli 1979, hoofdstuk II, opgelegde maatregelen te nemen.

- Met uitzondering van de instelling vermeld onder punten 21, 22, 24 en 25, art. 1 van dit besluit gaat het om de exploitant: hieronder wordt verstaan de publiek- of privaat rechtelijke persoon die de in artikel 1 genoemde categorie van inrichtingen uitbaat, al dan niet als eigenaar.

- Voor de kantoorgebouwen is het nuttig aan te stippen dat diegene die de opgelegde maatregelen moet treffen de gebruiker is, wat niet noodzakelijk de eigenaar is.

- Gebouwen voor uitoefening van erediensten: het gaat om deze erediensten die erkend zijn door de wet.

- Inrichtingen voor onderwijs of beroepsopleiding: per inrichtende macht dienen de opgelegde maatregelen te worden genomen.

III. De categorieën van inrichtingen.

- 1° Dancings, discotheken en alle openbare gelegenheden waar gedanst wordt: hieronder vallen ook de openluchtbars.
- 2° Restaurants, frituren en drankgelegenheden, wanneer de totale voor het publiek toegankelijke oppervlakte ten minste 50 m² bedraagt: deze oppervlakte wordt berekend per inrichting. Ook de openluchtinrichtingen zoals terrassen zijn hierin begrepen.
- 3° De hotels en de motels met ten minste 4 kamers, die ten minste 10 klanten kunnen ontvangen: beide voorwaarden dienen tezamen worden vervuld.
- 4° De kleinhandelwinkels waarvan de verkoopprijsruimte en de aanpalende opslagruimte een totale oppervlakte van ten minste 1000 m² hebben: hier wordt bedoeld elke verkoop rechtstreeks aan de particulier. Parkings worden niet meegeteld, tenzij wanneer zij voor de detailverkoop worden benut.
- 5° De jeugdherbergen.
- 6° De artistieke cabarets en circussen.
- 7° De bioscopen en theaters.
- 8° De casino's.
- 9° De culturele centra's
- 10° De polyvalente zalen, voor onder meer voorstellingen, openbare vergaderingen en sportmanifestaties: hier vallen ook onder de buurthuizen, de parochiezalen, auditoria, enz.
- 11° De sportzalen: eveneens zijn gevisieerd de zwembaden, schaatsbanen, bowlings, fitnesscentra, gymnasium, enz., alsook de bij de inrichting behorende douchecellen en kleedruimtes. Worden hier niet bedoeld de sportinrichtingen in open lucht.
- 12° De schietstands: eveneens worden bedoeld de schietinrichtingen voor boogschutters.
- 13° De stadions.
- 14° De handelsbeurzen en de tentoonstellingszalen: hier worden eveneens bedoeld de showrooms van fabrikanten of groothandels, zelfs wanneer er geen detailhandel wordt bedreven. Onder tentoonstellingszalen worden eveneens begrepen de musea.
- 15° De gesloten kermisinstallaties waarvan de totale voor het publiek toegankelijke oppervlakten ten minste 100 m² bedraagt.
- 16° De opblaasbare structuren: dit zijn structuren die overeind gehouden worden door een kunstmatig gecreëerde overdruk. De klassieke tenten vallen hier niet onder.
- 17° De handelsgalerijen waarvan de totale voor het publiek toegankelijke oppervlakte gelijk is of groter dan 1000 m²: het betreft de handelsgalerij als dusdanig.
- 18° Pretparken: ook de lunaparken worden hier gevisieerd.
- 19° Ziekenhuizen en verzorgingsinstellingen: worden alleen gevisieerd deze instellingen die in de medische sector vallen, vb. de revalidatiecentra, en dus niet de schoonheidsinstituten, sauna's en dergelijke.
- 20° De service-flatgebouwen voor de bejaarden, de woningscomplexen met dienstverlening en de rustoorden.
- 21° De inrichtingen voor onderwijs en beroepsopleiding: de sector van de permanente vorming valt hier niet onder.
- 22° De kantoorgebouwen waarvan de totale voor het publiek toegankelijke oppervlakte ten minste 500 m² bedraagt:
  - de oppervlakte van de parkings in het gebouw gelegen wordt meegeteld;
  - eens de 500 m² bereikt, valt heel het gebouw onder toepassing van deze reglementering; hierin zijn eveneens begrepen deze kantoorgebouwen gebruikt voor de uitoefening van vrije beroepen.
- 23° De stations, het geheel van de metro-installaties en de luchthavens: perrons zijn hier eveneens inbegrepen.
- 24° De gebouwen voor de uitoefening van erediensten, waarvan de totale voor het publiek toegankelijke oppervlakte ten minste 1000 m² bedraagt.
- 25° De gebouwen van de hoven en rechtbanken.

IV. De rol van de burgemeester

Artikel 12 van de wet van 30 juli 1979 verleent de burgemeester de bevoegdheid om inbreuken op deze reglementering op te sporen en vast te stellen bij wege van processen-verbaal die bewijskrachtig zijn behoudens tegenbewijs.

De burgemeester van de gemeente waar de voor het publiek toegankelijke inrichting gevestigd is

ontvangt van de verzekeringsondernemingen kennisgeving van de afsluiting van het contract, van de nietigverklaring, de ontbinding, opzegging, de schorsing van de overeenkomst of van de dekking (art. 8 bis, § 7 en § 9, van de wet van 1979).

Hij is ook diegene die zal weten welke inrichtingen binnen zijn gemeente aan deze reglementering onderworpen zijn.

Om praktische redenen lijkt het mij nuttig dat de burgemeester een lijst aanlegt van de inrichtingen die in zijn gemeente aan deze reglementering onderworpen zijn. Dusdanig zal zijn toezicht eveneens een preventief karakter hebben.

V. De verzekeringsondernemingen moeten aan de Controle-dienst voor de Verzekeringen de aangifte tot staving van de aan het Veiligheidsfonds voor Preventie en Bestrijding tegen brand en ontploffing de verschuldigde sommen toezenden in de vorm en binnen de termijn en door deze Controledienst gevraagd (artikel 13 van het koninklijk besluit van 5 augustus 1991 tot uitvoering van de artikelen 8, 8bis en 9 van de wet van 30 juli 1979).

De verschuldigde sommen worden door de verzekeringsondernemingen aan de Schatkist overgemaakt op volgende wijze: 000-2005798-32, Veiligheidsfonds voor Preventie en bestrijding tegen Brand en Ontploffing, Kunstlaan 27, 1040 BRUSSEL.

U gelieve, Mijnheer de Gouverneur, dit rondschrijven in het Provincieblad te laten opnemen.

